

Daniel Berdala

Camins invisibles

Repòs a Sant Joan, 2022, oli sobre tela, 73 x 100 cm (28.7 x 39.4 in)

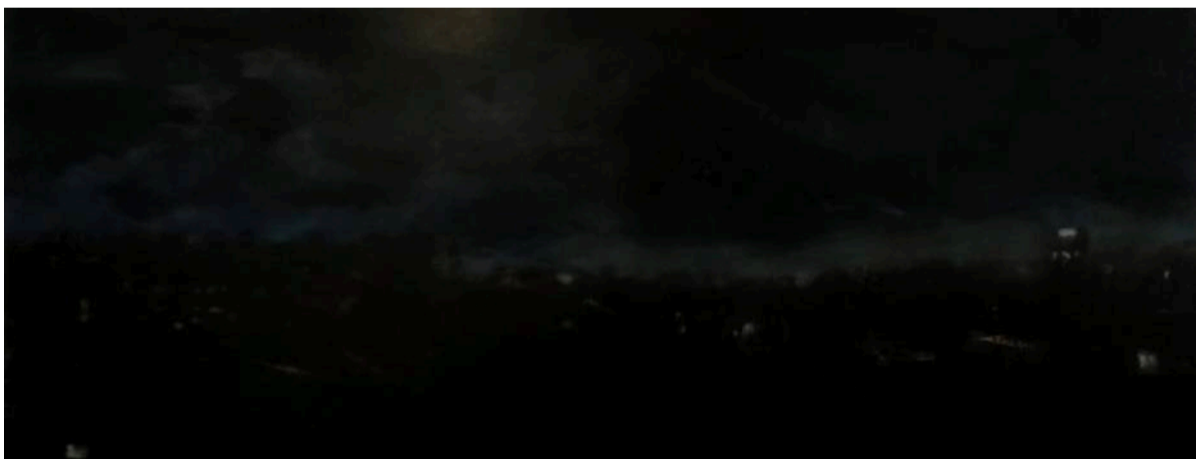
Inauguració: 17 de març del 2022, de 17h a 20h

Durant tot un dia fuliginós, inexpressiu i mut de la tardor de l'any, que els núvols pesaven feixucs i baixos en el cel, jo havia travessat, sol i a cavall, una extensió de país singularment llòbrega; i a la fi, quan ja s'apropaven les ombres del vespre, vaig trobar-me a la vista de la malencònica casa Usher. Així comença "La caiguda de la casa Usher" d'Edgar Allan Poe segons la traducció de Carles Riba. Fa pocs mesos vaig rellegir aquesta narració i mentre ho feia, em venien al cap algunes de les pintures de **Daniel Berdala** que havia vist recentment. Les obres de **Berdala** sorgeixen d'una pulsó netament romàntica. La seva inspiració és emocional, i tant poden partir del descobriment d'un paisatge natural o de la voluntat de pintar un estat anímic. Poe deia que la literatura havia de ser un corrent subterrani sota la superfície, i l'obra de **Berdala** recorre pels viarany ocults del subconscient. En les narracions de Poe, l'entorn es transforma amb l'estat anímic del personatge i a l'inrevés. Són aquests camins invisibles els que recorren les pintures que presentem en aquesta exposició. Uns camins que, fent ús de la representació del món exterior, recreen el món interior i exalten els sentiments o la subjectivitat de l'artista. Aquest interès en la penetració psicològica a través de la pintura, desemboca, de vegades, en la construcció al·legories del moment actual. Una mostra d'això, la constitueix la sèrie dels equilibristes: una persona travessa un paisatge incert sobre una corda fluixa, una al·lusió clara a la incertesa i la inseguretat. Podem arribar al final o caure al precipici, però si arribem serà fent equilibris i gràcies també a la sort o la inspiració del moment.

El llarg camí, 2021, oli sobre tela, 30 x 30 cm

Al llarg de la història de l'art, els moments artístics han basculat del sentiment a la raó: del renaixement al barroc, del barroc al classicisme, del classicisme al romanticisme, i així successivament, fins i tot les tendències que es van succeir al llarg del segle XX es decantaven per una o altra manera d'enfrontar-se al món. L'obra de **Daniel Berdala**, en un moment dominat pel conceptualisme, prioritza el sentiment i la individualitat. Potser no és gens revolucionari (o sí) però a nosaltres ens resulta molt reconfortant. A la manera dels romàntics, **Berdala** s'aparta de la voluntat de reproduir l'estat de les coses, per seguir els camins invisibles que el porten a la natura i viceversa. Això no vol dir que es desentengui del entorn, ben al contrari. Com deia Adorno, les obres d'art han de ser la historiografia del seu temps, el subconscient de la història. Precisament és l'entorn i la circumstància (en el sentit filosòfic del terme) el que provoca en el nostre artista, la necessitat de "reconciliar allò irreconciliable" i només ho aconsegueix pintant des de les coordenades del seu atlas interior.

Silenci nocturn a l'Eixample, 2022, oli sobre tela, 44,5 x 109 cm (17.5 x 42.9 in)

Daniel Berdala (Barcelona, 1968) és diplomad en pintura per l'Escola Massana i la seva obra s'ha pogut veure entre altres llocs a les galeries Quiosc (Trempl) i Alonso Vidal (Barcelona), i a institucions com la Sala Barradas (L'Hospitalet de Llobregat) El Col·legi de Periodistes de Catalunya, l'Espai Fabra i Coats, el Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas (Barcelona) i a Les Bernardes de Salt (Girona).

L'exposició estarà oberta fins al 28 de maig del 2022

Per a més informació, contactar amb la galeria: info@elquadernrobot.com – 93 368 36 72

el quadern robot, còrsega, 267, principal 2 b, 08008 barcelona, elquadernrobot.com

